

Dariusz Chemperek
Adam Kalbarczyk

Nowe

ZROZUMIEĆ TEKST rozumieć człowieka

RENESANS – PREROMANTYZM

2016

KLASA 1, część 2

KSZTAŁCENIE W ZAKRESIE PODSTAWOWYM I ROZSZERZONYM
Podręcznik do języka polskiego dla liceum i technikum

24

Niczym jest wszystko, jeśli
spełnione marzenie nie cieszy...

Makbet w reżyserii Andrzeja Wajdy

S

Dramaty Szekspira wciąż należą do żywego repertuaru teatralnego, są także do dziś inspiracją dla twórców filmowych. Szekspir wywarł wielki wpływ na dramaty i teatr romantyczny w całej Europie. *Studium o Hamlecie* jednego z największych polskich poetów przełomu XIX i XX w. – Stanisława Wyspiańskiego – było najważniejszą w epoce polskiego modernizmu próbą odpowiedzi na pytanie o istotę teatru. W XX w. sztuki Szekspira reżyserowali w polskim teatrze wszyscy uznani inscenizatorzy. W ostatnich latach za wybitną inscenizację *Makbeta* uważa się przedstawienie 2007: *Macbeth* w reżyserii Grzegorza Jarzyny w teatrze TR Warszawa (dawny Teatr Rozmaitości), nawiązujące do ówczesnej wojny w Iraku, do której przystąpiła także Polska.

TWÓRCY SPEKTAKLU

Omawiane przez nas w tej lekcji przedstawienie *Makbeta* zostało stworzone w Narodowym Starym Teatrze w Krakowie w 2004 r. na podstawie przekładu tragedii dokonanej przez Antoniego Liberę (ur. 1949), wybitnego współczesnego polskiego tłumacza, pisarza, eseistę i reżysera teatralnego (jego powieść *Madame* omawiamy w ostatniej części podręcznika). Spektakl w wersji telewizyjnej wyprodukował kanał TVP Kultura w 2010 r. Przedstawienie reżyserował Andrzej Wajda. W rolach głównych wystąpili Iwona Bielska i Krzysztof Globisz. Scenografię i kostiumy opracowała Krystyna Zachwatowicz-Wajda. Muzykę do spektaklu stworzył Krzysztof Radwan. Przedstawienie zarejestrowali Maciej Lisiecki i Michał Sobociński.

↑ **MAKBET**, reż. A. Wajda, Narodowy Stary Teatr w Krakowie, rejestracja telewizyjna TVP Kultura, 2010; Krzysztof Globisz w roli tytułowej

„Twoja twarz jest jak księga...” – czyni bohaterowi wyrzut jego żona i namawia go do ukrywania swych uczuć. Co według Ciebie wyraża twarz bohatera w tej scenie?

Reżyser

ANDRZEJ WAJDA (ur. 1926) – polski reżyser filmowy i teatralny (związany z warszawskim Teatrem Powszechnym i krakowskim Teatrem Starym). W swej twórczości wielokrotnie odwoływał się do polskiej historii, początkowo z zamiarem demitologizacji wyobrażeń zbiorowej pamięci (obrazy o II wojnie światowej – *Kanał*, 1957; *Lotna*, 1959), później szukając prawdy o wydarzeniach objętych cenzurą w czasach reżimu komunistycznego (*Człowiek z marmuru*, 1976 – o czasach stalinowskich, *Człowiek z żelaza*, 1981 – o strajkach gdańskich 1980 r. i powstaniu NSZZ „Solidarność”, *Katyń*, 2007 – o sowieckiej zbrodni wojennej na polskich oficerach i losach kłamstwa o sprawcach mordu przypisywanego przez Stalina hitlerowcom). Wielokrotnie przenosił na ekran wybitne dzieła polskiej literatury, stwarzając ich sugestywne interpretacje (*Ziemia obiecana*, 1974 – wg W.S. Reymonta; *Brzezina*, 1970, *Panny z Wilka*, 1979, *Tatarak*, 2009 – wg J. Iwaszkiewicza; *Kronika wypadków miłosnych*, 1986 – wg T. Konwickiego; *Pan Tadeusz*, 1999 – wg A. Mickiewicza). Nagrywał filmy we Francji (*Danton*, 1983) i Niemczech (*Miłość w Niemczech*, 1983). W 2003 r. otrzymał Oscara za całokształt twórczości.